

הערכות

של אשכול

ערב ראש השנה היה ראש הממשלה, לוי אשכול, אורח הזמון דבר, והשיב לשאלות חברי המערכת. אולם כאשר פורסם הראיון עם לוי אשכול בדבר — הוא לא ניתן במלואו. עיקרי הדברים מובאים כאן, טענה המערכת. אחת הסיבות לכך היתה ש'אשכול הלטי באותו ראיון כמה דברים שאילו התפרסמו היו מעוררים סערה כללית. כך, למשל, נשאל אשכול לדעתו על ועידה ניבחרת או ועידה מוסכמת במצוי, השיב אשכול: 'בקשר לזה אספר לכם סיפור. יום אחד המזין יהודי את שכנו לארוחה. בשעת הארוחה ראה את אשתו מגישה לאורח דג מלוח כמנה ראשונה, ונתעורר כעסו. המהה אשתו: מה אתה כועס עלי, הלו אתה הזמנת אותו? השיב לה בעלה: נכון, הזמנתי אותו לארוחה, אבל לא ביקשתי ממך לעורר לו את התיאבון! מסקנת אשכול: נכון, אנחנו הזמנו את אנשי רפי' להצטרף לעבודה — אבל לא צריכים לעורר יותר מדי את התיאבון שלהם באמצעות ועידה ניבחרת. ברור שקטע זה לא פורסם כלל ביומון. לסערה בחוגי היהדות הדתית גרם שר' הורארי, ישראל ישעיהו, לאחר ששוער כי ביקר במימם הנוראים בבית הכנסת של הקהילה הרפורמית בתל-אביב — ביקור שהעניק כביכול הכרה ממלכתית בקהילה זו. פנחס שיינמן, ראש המועצה הדתית בתל-אביב, הגיב על ביקור זה בחריפות רבה וכתוצאה מכך התנצלו ישעיהו רשמית בטענה: 'נקלעתי למקום במקרה. התפללתי קודם בבית הכנסת שלי, ונכנסתי לבית הכנסת הסודי רק מתוך סקרנות, כדי ללמוד מה טיבה של בריה זו'.

הזקן של דן

פתיחת תערוכתו של הצייר מנחם גפן בגלריה צ'רניטסקי, הפכה בשבת האחרונה

כשיעלה בחודש הבא המסך על המחזמר הלו דולי בתיאטרון גיורא גודיק, תעמוד וראי במרכז ההתעניינות הנה מרון, בהר פתחה הראשונה במיוזיקל. אולם דמות אחת מבין מאה המשתתפים במחזמר, אחת מנערת המקהלה, ראויה לתשומת לב לא פחות: תהי: שכן סיפור חייה של קתרין ברט, בת ה-19, והדרך בה הגיעה אל הלו דולי, יכולים לשמש בעצמם נושא למחזמר. קורותיה של קתרין מהות סיפור מופלא של ביטניקית שנודדה במשך שלוש שנים

הלו קתרין!

או סיפורה של ביטניקית מהונגריה: מהבארים בניירות למחזמר בתל-אביב

על פני העולם, סירה גם בארצות-ערב, הר פיעה שם במועדוני-לילה — עד שמצאה את עצמה ואת ייעודה בישראל. קתרין היא בתם של שני אנשיות מפורסמים בהונגריה. אביה, אנדריו ברט, בנו של רב, הוא סופר, משרד ופובליציסט הונגרי ידוע. אמה, ביהרי ברט, היא מחברת רומאנים רבי-מכר. אבל קתרין ('קרת'יי) ברט, שאפה להיות שחקנית. היא נחוגה בקול-סופראן מצויין, למדה מילדותה זימרה, מוסיקה, באלט ומישחק. כשהיתה בת 16 שלחו אותה הוריה ל-בריטניה, ללמוד אנגלית. קותי שהתה שם תקופה מסוימת, ואחר — נעלמו עיקבותיה במשך שנתיים ניסו הוריה לחפש אחריה ברחבי העולם. פעם, נודע שביקרה בסקנדינביה; כעבור כמה חודשים — בכוחית; ואחר-כך — בהודו. ההורים התחילו מפרסמים את תמונותיה של קותי בעיתוני העולם השונים, כדי לאתר את עיקבותיה — אך תמיד הצליחה קותי לחמוק. לפני כשנה נדמה היה לאחת מקרובות-

כי קותי ביכרה להישאר כאן. היא עברה כמלצרת במלון דן, עד שניגשה למיכחנים בתיאטרון גודיק, הוחתמה על השתתפות ב'מחזמר הלו דולי'. קותי היתה מוכנה לקותי לספר את גיל-גוליה בשנים שנעלמה מעיני-ההורה. חברת ידיד אנגלי יצאה לתור את העולם. כווג ביטניקיס, שנשאו עימם רק צרור מלבושים קטן וגיטרה, שמו פעמיהם אל המזרח. תחילה סיירו בארצות המרחב, לרוב — בטרמפים. בבירות הופיעה קתרין במיסעדות ובמועדוני-לילה, התארכה בבתיים של עשירי ריהעיר. משם התגלגלה למשק, לרבת-עמון ולירושלים המזרחית. 'אלה היו ביקורים קצרים מאוד', סיפרה קתרין. 'נראה לי כאילו התגלגלתי לאגדות אלף לילה ולילה. אבל פחותי להסתובב שם ברחובות. האנשים הם הפרמיטיביים ביותר שראיתי עד אז — וכיוון שאני אשה מערבית, היתה מסכיבי תמיד התקלות'. בבגדאד נעצרה קתרין עלידי המשטרה, שעה שטיילת יד ביד עם ידידה, בחוצות העיר ובשעות-הלילה. 'ביום לא יכולתי להסתובב שם, כיוון שמייד היו נטפלים אלי', טענה. בכלא נדהמה כשראתה את האסירים כלואים בשלשלאות הקבועות ב'קירות התאים. ואו הסתבר לה שנעצרה משום שקצי-



זמרת ברט רעבה בתוכניה

משרה חשק בה. היא הצליחה להשתחרר, ביקשה אחרי-כך את עזרת אנשי-הצבא — כל פעם שאנשי-המשטרה היו נטפלים אליה. קתרין הרחיקה לנדוד עד כחית, שם שיח-קה בפוקר עם ערבים מקומיים 'שנשארו חייבים לי עד היום שבע לירות כחיתיות'. היא בילתה תקופה ארוכה באהל, על חוף המפרץ הפרסי. משם המשיכה לפרס, להודו, לצ'יילון, לפאקיסטאן ולאפגניסטאן. בהודו ובצ'יילון הופיעה בבתי-מלון בשירי פולקלור אנגליים ואמריקאיים, זכתה לפירוסומת רבה ולמאמרי-ביקורת בעיתונות.

בני המזרח-הרחוק ורתם להיכבו את זימ'יונה. היא הירבה לנדוד בכפרים ולהתחבר עם פשוטי-העם. אולם גופה לא עמד במאמץ הנודים ובתזונה הלקויה. כשהגיעה לתור-כיה היתה תשושה לגמרי והיה צורך לאש-פזה זמן רב בבית-חולים. כשהתלימה יצאה קותי לישראל.

'אני לא ביטניקית וגם לא היפי', היא אומרת, 'אני פשוט עצמי. עזבתי את הונגריה משום שהי נראתה לי ארץ חסרת תקווה. עכשיו אני אזרחית ישראלית ומקוה למצוא את מקומי כאן'.

כליה לסבא

לפני כחמש שנים רגשו חוגי הבהימה והאמנות בישראל. היה זה כאשר יצחק פרנקל, מהבודים בצ'ירי-ישראל שוכו ל'תהילה בינלאומית, נשא את אשתו השלי-



צייר פרנקל פי שלוש

שית. הוא היה אז בן 59. היא היתה בת 26. 'מה יש?' טען אז פרנקל, 'רק לרב טולידאנו מותר?' הוא הוכיח שכוחו עוד במותניו. אשתו השלישית לדה לו שלושה ילדים, שכיום הם בני תשע, שבע וחמש. לאחר-מכן נפטרה גם אשתו השלישית של פרנקל. ובימים הקרובים עומד פרנקל, ששינה את שם משפחתו לפרנל, להפתיע את ידידיו ו' מעריציו בפעם נוספת. בגיל 68 עומד הצייר לשאת אשה ברביעית. אלא שהפעם לא יהיה מספר שנתיים כפול משלה — אלא כימעט פי שלוש ממנה:

אשתו הרביעית תהיה אילנה מלך, צעירה תל-אביבית בת 23 — גילו של הבכור ב' נכדיו של פרנקל, שהוא כיום סרן בצה"ל. פרנקל שנולד עם תחילת המאה בארויסה, מחלק את חייו בין צרפת לישראל. ליתר דיוק — בין צפת לפאריס. ברוב חודשי השנה הוא יושב בפאריס; ואילו בחודשי הקיץ הוא שוהה ומצייר בביתו שבקרית האמנים בצפת, שהוא היה בני מקימיה. מלבד פירסומו העולמי כצייר — פרנקל הצייר הישראלי היחיד המוכר באינצקטור פדיות בינלאומיות לציוו.

לפני כעשר שנים, כשהסב את שמו ל' פרנל וזכה לקבל עבודות ציור בזכותית על חלונותיה של כנסיה צרפתית, פשטו השמרנות כי התנצר. אולם פרנקל חזר, הקים מ'חדש את ביתו בצפת והזים את השמועות. השנה, בעת שהותו בצפת, ניכנס פרנקל לחנות חדשה למוכרות ולדבריהן שנפתחה בעיר. שם פגש בעלת-החנות, אילנה מלך, אילנה, תל-אביבית ששירתה כטוראית בנח"ל, היתה חברה בקיבוצים צרעה ואלמגור.

היא גם צעירה עצמאית באופייה: יום לאחר כיבוש הגדה המערבית אפשר היה לראותה מטיילת בכבישי האיזור — לבדה. בזמנו גם הכתירו אותה בתואר 'בעלת החזה הגדול ביותר בארץ'. היא היתה או-דמות מוכרת בבתי-הקפה של דיונגוף — עד שהחליטה לעשות קאריירה של אשת-עסקים ולפתוח חנות בצפת.

הידידות בינה לבין פרנקל התפתחה כש-אילנה הפכה דוגמנית לצ'ירי-העירום של הצייר הקשיש. למרות הפער של 45 השנים שבין השניים, הם מצאו שפה משותפת ו' החליטו להינשא. השבוע יצאו יחד לצרפת, שם הם עומדים לערוך את טקס נשואיהם. נראה שפרנקל, אב לנשה בנימ' וסב לשמונה, מתכוון להמשיך להעמיד צאצאים.

* אחד מבניו, אליהו, הגיע לדרגת אלוף-מישנה בצה"ל.

למאורע החברתי של השנה החדשה. כל המי ומה של החברה התל-אביבית הצטופפו ב' אולם עד שבקושי ניתן היה להבחין בתמורנות. גירמה היה שלא אוק התמונות, שחלק מתן הגיעו ב'ואר אויר מאספנים בחו"ל, אלא גם האורחים באו במיוחד מחוץ-לארץ. ביניהם בלטו חיים טופול שבא לבלות בישראל את החגים; ודליה לביא שהגיעה עם כל משפחתה. הסתבר כי דליה היתה בדרך לנמל-התעופה כדי לקבל שם את פני בעלה האירי, המצטרף אליה להופשתה ה' ארוכה בארץ. ● אורחת-הכבוד בתערוכה היתה, כמוכן, הנה רובינא — מי שהיתה בזמנו הכימעת-חמתו של גפן, שחי עם אילנה רובינא בביתה כשנה וחצי אך נפרד ממנה לפני הנשואים. ● אטראקציה מיוחדת בתערוכה, המורכבת כולה מדיוקני-אות של נשים, היתה העובדה שחלק מה' דמויות שבתמונות הסתובבו באולם. נוסף לדליה לביא, אפשר היה להשוות גם בין המקור והציור של בתיה אפולו, הציירת, אשתו של דן בן-אמוץ, שלכבוד המאורע ניתן היה לראותה בשמלה ולא במכנסיים. ● אגב, דן בן-אמוץ, השתחרר ממראה הביטניק שלו, כשגילח את זקנו ואת מחלפות שערו הארוכות. דן עשה זאת לצורך התפקיד ש' הוא עומד לגלם בסרט מצור לצידה של גילה אלמגור. אבל יש אנשים שא הבינו זאת. כשראה מוכר-הדגים היפוי ה' מפורסם, יצחק צרפתי, את דן ללא זקן ● מעריצי בריו'יט בארדו עשויים ל' כות סוף-סוף לראותה כאן. קיימים סיכויים כי המפיץ הישראלי, מיכאל שווייץ, יצליח לשכנע את ב'ב לקפוץ לישראל לביקור חסות — לבכורת הסרט שאגאקו, בו היא מופיעה לצידו של שון קונרי. ● המופע האחרון של ערב-הרעיונות קליידוסקופ ש' נערך בירושלים, הנחיל אכזבה לקהל ה' צופים. קטעים רבים שהובטחו במודעות ל' קהל לא הוצגו כלל — כמו הופעתה של

להקת-הנח"ל. יתר על כן, אטילו המנחה ש' נקבעה לתוכנית, רבקה מיכאלי, לא הופיעה. מארגני הערב הודיעו כי רבקה-לית חלתה ולכן גייסו להנחות את הערב במקו-מה את עורר תאומי. אותה שעה בילתה רבקה בקולנוע, מבלי שיהיה לה מושג על מחלתה.



אפולו ליד אפולו שמלה, להזדמנות מיוחדת